

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4. krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista »Mir« v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat

Leto XXXI.

Celovec, 10. svečana 1912.

Št. 6.

SHOD

Katol.-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem

se vrši

v nedeljo dne 11. februarja 1912 ob 3. uri popoldne na Trati pri Cingelcu.

Poroča g. poslanec Grafenauer.

Prevrat na Hrvatskem.

Hrvatska politika je bila celó za Slovence, ki stojimo hrvatskemu narodu tako blizu, od nekdanj prava uganka. Političnih strank so imeli vedno mnogo, pa nobena ni mogla priti prav na površje; vse so povdarjale, da imajo rodoljubne namene, a vladali so na Hrvatskem vendarle Madjari, kljub temu da na Hrvatskem ni Madjarov, ampak se tam šopirijo le od Madjarov (Ogrov) pedkupljeni »Madjarom prijazni« Hrvati-mažaroni, ljudje brez značaja in narodnega ponosa, do pičice enaki našim nemškutarjem. Mnogo so pretrpeli v teh razmerah Hrvati; komu ni n. pr. še v spominu zatiranje Hrvatov pod banom Khuenom Hedervaryjem, sedanjim ogrskim ministrskim predsednikom? Odkar je postal ta mož ogrski ministrski predsednik, postajajo razmere na Hrvatskem vedno bolj neznozne, tako da se je v bodočnosti resnično bati resnih nemirov.

Lepša bodočnost se obeta Hrvatom, odkar se je na Hrvatskem po vzorcu S. L. S. pomladila in primerno politiki krščanskih strank preustrojila takoimenovana »Stranka prava«, ki je sedaj sorodna »Slovenski Ljudski Stranki«. Še-le ta pomlajena stran-

ka je dala hrvatski politiki pravi cilj in izzvala seveda s tem pri madjarski vladi veliko pozornost.

Stranka prava je spoznala, da pod ogrsko nadvlado Hrvatje nimajo nikdar pričakovati boljše bodočnosti, zato se je obrnila s spomenico na cesarja Franca Jožefa I., v kateri prosi presvetlega cesarja, da naj združi vse hrvatske dežele v okviru habsburške monarhije v enotno in neodvisno državno telo, kar bi ne bilo samo za Hrvate edino prava in potrebna rešitev, ampak bi bilo tudi najsigurnejše varstvo za moč, velikost in sijaj prestola. Združeno, neodvisno hrvatsko ljudstvo bi bilo najmočnejši in najzanesljivejši branik prestola in monarhije.

Spomenica opisuje žalostno stanje Hrvatov. V narodnem oziru so brezpravni, v gospodarskem oziru obubožani. Madjari so Hrvatsko izkoristili, vzeli ji v svojo korist gospodarsko moč. Ogrska gospodarska in finančna politika je nad 500.000 Hrvatov pognala od domače grude preko morja v Ameriko. To spomenico so podpisali vsi poslanci »Stranke prava«, avstrijski hrvatski poslanci in odlični hrvatski zastopniki iz Bosne kakor nadškof dr. Stadler. Spomenico sta oddala na Dunaju v cesarski kabinetni pisarni dalmatinski državni poslanec dr. Sesardžić in hrvatski deželni poslanec Zagorac.

Listi poročajo, da so se druge stranke na Hrvaškem odločile, da bodo akcijo »Stranke prava« podpirale. To pomeni gibanje: Proč od Ogrske in tja k Avstriji! To se pravi, Hrvati so začeli udeleževati slovensko politiko — združenje Jugoslovanov v okviru habsburške dinastije.

Da so Hrvatje našli pravo pot, kaže besenjenje hrvatske »mažaronske« vlade, ki je iz strahu, da bi se omenjena spomenica prebrala v hrvatskem saboru, sabor razpustila, še predno se je sešel.

Hrvatska vlada pod banom pl. Čuvajem je naravnost pobesnela. Tekom devet dni je konfiscirala dvanajst hrvatskih li-

stov 43krat. Stanovanja hrvatskih voditeljev se stalno opazuje po policiji. Vsako samostojno gibanje med Hrvati hoče zatreti. Toda pri tem si je že enkrat pobila roge.

Dne 31. januarja so hrvatski vseučilišniki v Zagrebu napovedali ob petih popoldne v vseučiliških prostorih dijaški shod, na katerem bi se bili pogovarjali o razmerah na Hrvatskem. Rektor vseučilišča dr. Domac je pa zaukazal vseučilišče predčasno zapreti, pred vseučiliščem je pa stala na straži policija. Policija je udarila na dijake s sabljami, tri dijake nevarno, dvajset pa lahko ranila, šest dijakov, ki so se vlegli na stopnice vseučiliške rampe, da bi se umaknili udarcem sabelj, pa pomandrala.

Ko se je izpod padlih dijakov pokazal potok krvi, je poveljnik policije zaklical: »Dosti tega!« Nato so seveda aretirali vse, kar se je dalo ujeti.

Dijaki so se zbrali družega dne na vsezgodaj na vseučilišču in napravili tam shod. Nenadoma je prišel k zborovalcem vseučiliški tajnik Pevalek in naznanil v imenu rektorja, da ostane univerza za nedoločen čas zaprta. Dijaki se temu niso udali, ampak so sklenili ostati na vseučilišču in se umakniti le sili. S klopki so zabarikadirali uhode; popoldne so se jim pridružili bogoslovci, ki so jih dijaki sprejeli z velikanskim navdušenjem. Hrano so dijaki dobivali od rodoljubnih gostilničarjev in meščanov. Rektor se je medtem pogajal z banom, ki se je udal. Ker se je dijakom obljubilo, da jim bodo izpolnili vse zahteve, so se umaknili z vseučilišča.

Hrvatski ban Čuvaj nadaljuje sicer započeto delo, toda ravno to bo ugonobilo njega in morda prejkoslej tudi neznožno madjarsko nadvlado.

Razmere na Hrvatskem postajajo torej vedno bolj zamotane, dajejo pa upanje, da se bodo Hrvatje otresli neznoznega madjarskega jarma in se obrnili na avstrijsko stran, kjer bivamo tudi zatirani, gospodarsko izmozgani — Slovenci. Sloga pa jači!

Podlistek.

Tine in Barigeljc.

Kaj je Barigeljc v laško-turški vojni doživel.

(Dalje.)

Da Barigeljcu ni še presekalo noben širokohlačasti Turk njegove trde butice in mu tudi še nobena kanonska krogla ni vzela desne roke in da je srečno dobil tinto, dokazuje pismo, ki ga piše Barigeljc iz daljne Afrike svojemu, sedaj že tudi v zakonskem jarmu zdihujočemu Tinetu. Pismo se glasi dobesedno:

»Precartani Tine!

Kako sem prikrevsal sem v črno Afriko, si že gotovo izvedel iz »Mira«. Seveda si boš mislil, da ležim pod dateljnovimi drevesi in imam odprta usta, da mi poleg komarjev in muh letijo tudi zreli dateljni, fige in rožiči v usta, med tem, ko frčijo čez me laške granate, debele kakor zeljnate glave med Turke, da jim kar sapo zapira in še nimajo časa, prižgati v miru po črnem kofetu pipo tobaka.

Gotovo Te je moralo že parkrat cukati, ko se toliko spominjam na Tebe, a gotovo nič ne čutiš, ko si pri svoji ljubi ženkici, a jaz se pa daleč od svoje France tu v pesku roštam.

Kako sem pozdravil črno Afriko, si pač že slišal, no, tudi tisti dolgonosi polentar je še precej časa gledal, ali je zgubil kak del od svojega telesa; saj veš, pritisnil sem mu jo že tako, da se bo še na sodni dan spominjal, kako ga je Barigeljc birmal brez vsakega olja.

Kakor že povedano, so bežali Turki kakor zajci pred nedeljskimi lovci, le tu in tam je kakšen Arabec poskusil, če smodnik ni moker, a Lahji so jim pokazali, da njih smodnik tudi ni napačen in marsikateri Arabec je padel s svoje kamele kakor zrela hruška z drevesa. Vmes je tudi pozdravila Turke še kaka granatca, ki je bila med pokanjem pušk kakor rumeni ocvirki v skledi, polni žgankov.

Takšna granatca je tudi kaj zalegla, zakaj Turki so se začeli praskati po vseh delih telesa, češ, da jim je tako praskanje prav neljubo in kazali so, da imajo zadosti teh pozdravov.

Ko smo tako korakali po mestu med udarjanjem vesele koračnice: »Naprej zastava slave«, smo prišli tudi do turške šole. Ti paglavci so nas začeli dražiti z »Gutentok«, kakor bi se hoteli iz nas norce briti. Pa pokazal sem jim bridki meč in poskrili so se kakor miši v luknje, če slutijo dolge

brke debelega mačka. Le eden je bil prav poreden ter kričal na vse grlo svoj ljubeznivi »Gutentok«, da je bil že ves hripav. Ko sem ga vprašal, kje se je to naučil, je rekel, da mu je to povedal lintvern v Celovcu, ko je bil tam v cirkusu Buffalo Bill. Zavihtel sem meč, da bi pobalina ostrašil, a on zažene celo steklenico tinte proti meni, a jaz hitro odprem svojo torbo in smuk bila je že notri in tako sem prišel do tinte. Kako je pač gledal turški pobalinček, ko je smuknila tinta v mojo torbo, delal je obraz, kakor bi na njegovih ušesih strune za citre navijal.

Korakali smo dalje, kakor bi imeli najmanj že celo Afriko v torbi.

Pridemo na Sadni trg. To je bil trg, kakor je v Celovcu poleg novega trga, samo s to razliko, da ni bilo sredi trga nobenega lintverna in tudi ne nobenega Herkula, pač pa so stali sredi trga Kočevarji s svojimi torbami in kričali: »Kafns pomerančen, pet za en zeksar«. Pojd se farbat, sem si mislil, prej da ti s svojimi pomerančami pritreseš svojo skrpano torbo v vročo Afriko, so že itak suhe kakor sedem let stare kloce.

Ob strani pa so sedele branjevke ravno tako kakor v Ljubljani, Celovcu ali pa na Dunaju in so pridno regljale, kakor raglja na veliki petek. To je pač res, ženske klepetajo vedno, bodi v Celovcu, bodi v Evropi, ali v Afriki, in če bi jim jezik privezal, bi še z rokami kazale, da je vse v redu, samo da jezik ne more klepetati.

Dnevne novice in dopisi.

Pogreb † dr. Valentina Janežiča. V sredo, 31. prosinca popoldne, je bil ob velikanski udeležbi ljudstva pokopan rajni dr. Valentin Janežič. Zlasti celovski Slovenci so se udeležili pogreba v velikem številu. Med drugimi smo opazili Njega svetlost g. kneza Orsini Rosenberga; kot zastopnika vojaškega postajnega poveljnika polkovnika generalnega ženijskega štaba Rudholzerja s štabnimi in polkovnimi zdravniki in z odposlanstvom celovške garnizije; zastopstvo društva koroških zdravnikov, ki je položilo na krsto lep venec; predsednika »Katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem«, g. dr. Janjo Brejca, državnega in deželnega poslanca Fr. Grafenauerja, g. deželnega poslanca Florijana Eilersdorferja, celovškega župana g. dr. Metnitza, podžupana celovškega, g. pl. Dietricha, mil. g. stolnega sholastra Wappisa in stolna kanonika dr. Jožefa Somerja in Matevža Gröberja, č. g. profesorja konsistorialnega svetnika dr. Al. Cigoja, g. vladnega svetnika prof. Scheiniga in dr. Šketa, šentjakobskega župnika č. g. Mateja Ražuna, g. dr. Pečnika, zdravnika v Trstu in mnogo slovenskih duhovnikov in prijateljev rajnega. Tudi »Prvo koroško veteransko društvo« je izkazalo rajnemu zadnjo čast. Zemeljske ostanke rajnega je blagoslovil ob asistenci mil. g. stolni prošt župnik Martin Kovač. Blagemu pokojniku svetila večna luč!

C. kr. deželnemu šolskemu svetu v Celovcu bi bilo tople priporočiti, da malo hitreje nakaže potnine in remuneracije za šole gospodom katehetom. Znano je, da so te najslabše plačane pri nas. Naj bi vsaj na izplačilo teh ne bilo treba čakati po tri mesece, kakor navadno. Torej, zmesi se ob tej draginji, c. kr. deželni šolski svet.

Marijanišče. (Odhodnica g. dr. Cukale). Na predvečer odhoda vlč. g. podravnatelja dr. Cukala, so priredili gojenci deškega semenišča svojemu spoštovanemu vzgojitelju prav prirčno odhodnico. Tiho, da se pred časom ne izdajo, se zbere vseh 160 dijakov v mogočnem vestibulu Marijanišča ter se postavijo v močnem polkrogu pred vrata obednice. Srednji prostor v polkrogu pa zavzame številni dijaški moški zbor in takoj zaori mogočna pesem, ki se v akustičnem prostoru prekrasno razlega. Nato se odpro vrata obednice, kjer se prikažejo dr. Cukala in za njim celo predstojništvo. Tedaj povzame osmošolec Peter Jarnig besedo in se v imenu dijaštva v toplih besedah poslovi od ljubljene vzgojitelja, proseč ga, naj ostane še tudi naprej prijatelj semeniščanov, kakor obečajo tudi gojenci, ohraniti svojemu prefektu prijateljski spomin. Dr. Cukala se v izbranih besedah zahvali dijakom za pomenljivo odhodnico, zagotavljač jih svojega posebnega

In tako so se vsule tudi name. Glej, glej, Barigeljca, kako ti maha suh s temi kacelmaherji, zakaj pa France nisi pripeljal seboj, primaruha, to je lep zakonski mož! In začele so mi ponujati fižola, leče, karfijola, salate in ena je še celo zapela poleg v prav mili slovenščini:

Mal salatače,
Malo pratice,
Franca moja,
Pojd z menoj!

A kaj so pomagali ti glasovi Turkinj, ko sem pa bil pri denarju tako suh kakor komarjevo stegno, ki je viselo sedem let v dimniku.

No in še nekaj ni manjako. Ali ste že videli kedaj kriparce, ki so peljale ob sredah popoldne od vseh štirih vetrov svoje vozičke po beli cesti k lintvernu, kjer razstavijo v jerbasih jajca, debela in majhna, kakor se ravno kuram zljubi?

Te kriparce so bile tudi v Tripolisu. A imele so tudi jajca na prodaj, a večja kakor jih nesejo naše kure, velika kakor buče, takšna, da bi ga lačen polentar imel cel dan dovolj. Ta jajca so od tiste afrikanske ptice noj, ki svojo glavo v pesek tišči, če jo kdo zalezuje, misleč, da je potem že docela skrita, kar naše kure ne delajo in tudi naši zajci in srne ne, kar bi seve bilo za naše lovce prav prijetno. Te ptice pa so tudi velike kakor konji in letijo hitro, da, če se vsedeš

prijateljstva ter konča s pozivom, da ostanejo zvesti hiši in zavodu, zvesti svojemu visokemu poklicu in katoliškemu prepričanju! Komaj je g. dr. Cukala nehal govoriti, je že stopil mešani deški zbor (nad 60 pevcev) skupaj ter zapel ljubko pesem: »Vergissmeinnicht« (Spominčice), s tako fineso in prisrčnostjo, da je šla vsem k srcu. Zahvaljevaje se na vse strani, se je g. dr. zopet oddaljil, mi dijaki pa smo s težkimi srci molče korakali vsak na svojo stran. Naj bi g. dr. našel obilo udanih prijateljev na novem mestu, kakor jih tudi tukaj obilo zapušča.

Celovec. (Jubilej.) V soboto, dne 10. februarja, praznuje svoje 40letno delovanje v Mohorjevi tiskarni kot stavec občeprijubljeni in čili mož, g. Ivan Teršelič. Bog ga živi!

Za št. Rupert pri Celovcu je dovolilo c. kr. trgovsko ministrstvo uvedbo lastnega c. kr. poštnega urada.

Nezgode pri železnici. V mesecu januarju se je pripetilo na progah državnih železnic in južne železnice 16 nezgod; osem oseb je vsled poškodb umrlo.

Ženska napadena od vojaka. Huzar 2. eskadrona huzarskega polka št. 6 v Jezernici pri Beljaku, Jurij Szantai, je 31. prosinca zvečer proti sedmim pri Gospa Sveti napadel neko zasebno učiteljico, jo vrgel ob tla in jo s sabljo ranil na glavi in levi roki. Gospodična je kričala na vso moč in tako pregnala huzarja, ki je zbežal proti Celovcu, kjer pa so ga že izročili garnizijskemu sodišču.

Od vlaka povožen. Pod tovorni vlak je prišel na celovski postaji dne 1. svečana nadsprevodnik Rihard Scheran. Na obeh nogah hudo poškodovanega so prepeljali z rešilnim vozom v bolnišnico.

Umrli je dne 26. jan. po dolgi in mučni bolezni g. Janez Klemenčič, bivši veleposestnik v Čagoni v Slovenskih goricah. Rajni je bil znan daleč čez meje slovenskih goric kot zelo podjeten in umen gospodar. Že v zgodnji mladosti se je z vso vnemo poprijel načela: kmet bodi obenem tudi trgovec. Kot vinotržec je prepotoval opetovano večji del Koroške in Gor. Štajerske in si je tako pridobil znatno premoženje. V okr. zastop lenarčki je vedno volil s Slovenci. Ljubil je tudi duhovščino in rad videl mašnike v svoji družbi; poseben prijatelj je bil mladim gg. primicijantom. Blagemu možu daj ljubi Bog tudi na drugem svetu miren počitek od truda in skrbi tega življenja.

Škrlatica se širi v Gornjemgradu na Štajerskem. Zbolelo je že precej otrok.

Na celovškem trgu. Stara navada je na celovškem trgu, da govorijo prodajalke in prodajalci slovenski, kupci pa nemški in izvrstno gre kšeft. Semtertja se pa hoče kaka slovenska kmetica povspeti v divne višave nemške kulture; tako je n. pr. hotela neka kmetica z nemščino jajca zboljšati. Ponu-

na noja, maha rob tvoje suknje lintvernu še okoli gobca, med tem ko že v Beljaku pri golažu ali pivu sedi ali če jo mahneš proti vzhodu, v Narodnem Domu v Velikovcu v družbi prijaznega kanonika čakaš na frišno ocvrta jeterca, ki si jih že med potoma naročil in ti kanonik pripoveduje, kako se mora dobra ovca braniti pred napadi volkov, ker ji celo borovo olje zavidaajo.

Seveda, Lahoni so tako zijali, kakor bi mislili pogoltniti celo Tripolitanijo; in seve, če človek zija, tako tudi nič ne vidi, in tako se je pripetilo, da je eden dolgonogih bersaglijerov položil svojo kakor sv. Krištof široko nogo v sredo takih jajc, se pri tem spodtaknil in padel v znak, kakor je bil dolg in širok. To je bilo pač tako, da bi lahko na čebelni panj naslikal, kako je dolgonogati polentar lovil svoje suhe kosti, prej da jih je spravil iz jerbasa, med tem ko mu je črnokožnata stara Turkinja z držajem stare metle preštevala po turški matematiki prav pridno, koliko ima reberc. No, in ko se je vendarle dvignil, to je bilo vstajenje. Od vseh strani so padali rumeni ocvirki od polentarjevih dolgih kosti, tanki in debeli, kar za speči, ki so se tem bolj hitro otesavali, čim bolj se je razjarjena Turkinja trudila, zravnati Lahu z metlovo palico njegove okorne kosti.

To je bil prvi slavnostni sprejem, ki so ga Lahonom napravile ženske.

(Dalje sledi.)

jala je jajca neki gospe, ki jo je vprašala: »Sind die Eier frisch?« in je rekla potem: »Wol friše, ser friše, bin i si jo selber hiner!«

Celovec. (Pobožne želje nemške duše.) Po Velikovski cesti je hodil znani načelnik šolskega društva Steinlechner; on spada med one ljudi, ki govorijo radi sami s seboj (bržkone ker jih drugi ne poslušajo). Pred njim so hodila tri zdrava poštena slovenska dekleta, smrtno so se pregrešile proti direktorju Steinlechnerju s tem, da so si upala med seboj govoriti slovenski, ne da bi imela od njega pismenega dovoljenja. In Steinlechner je rekel: »Fesche Mädeln, starke Mädeln, aber windisch.« Brrr!

Žvabek. (Otroka v snegu.) Silen snežen vihar je divjal v soboto, dne 3. t. m. popoldne. Od otrok, ki so šli iz šole, sta dve deklici: Brukova osem let in Metlarjeva 10 let stara — na potu obnemogli. Celo noč smo izgubljeni iskali, a šele v nedeljo popoldne ob 2. uri se je posrečilo, najti ju, daleč proč od poti. Nasutega imamo na nekaterih krajih blizu 2 metra visoko snega.

O zmernosti bo predaval prihodnjo kvaterno nedeljo dne 3. sušca 1912 ob priliki priljubljenega cerkvenega shoda v **Škocijanu** slovenski zmernostni apostol, gospod Jan. Kala iz Ljubljane. Vabljen je v prvi vrsti vse okoliško moštvo, a zelo dobrodošlo tudi ženstvo. — Vsaj vsa sosednja izobraževalna društva (Velikovec, Dobrlavas, Št. Lipš, Žitaravas, Globasnica itd.) naj gotovo pošljejo k temu predavanju po več zastopnikov.

Velikovec. (Za pravico!) Javnosti je že znano, da so letos zopet pobrali na tukajšnji deški mestni ljudski šoli slovenske katekizme. Da je to barbarizem v dvajsetem stoletju, tega še omeniti ni treba. Toda to je treba pibiti, da je tak barbarizem iskati le pri nemško-nacionalnih učiteljih! In s takimi junaštvi (!) se celo še bahajo v svojih listih. Ali kakšno kulturno delo so storili (oziroma je storil) s tem, da so pobrali slovenske katekizme, to pove sledeče: Dokler so imeli slovenski učenci (nekateri — kakih pet — so hoteli imeti nemške katekizme, sem jim tudi ugodil) slovenske katekizme, so znali, da je bilo veselje. Potem sem jim zopet priporočal, naj pridejo po druge, ker jih še imam doma; toda v šoli se jih je tako prestrašilo, da si niso upali. Le eden mi je rekel: »Prišel bom na večer, da me nihče ne bo videl, ker me sicer takoj drugi zatožijo.« Živela nemško-nacionalna »pedagogika« v 20. stoletju! Patent! Namesto slovenskih knjig so jim dali nemške ali pa nobenih. In med temi so take, v katerih manjkajo listi ali pa niso za tretji razred. Od tistega časa sprašujem tudi slovenske učence nemški. Toda kaki so vspehi! Zaporedoma slovenski otroci zdaj **ničesar** ne znajo. Eden se izgovarja: »Nimam bukev«, drugi: »Ne razumem nemški« itd. Štirje so, ki se po nemški učijo ministrirat; ali kar se učijo, pa skoro ničesar ne razumejo. To naj dokaže sledeč slučaj: Dne 26. januarja sem vprašal učenca P.: »Was ist die Gnade?« Odgovoril mi je popolnoma pravilno. Nato sem ga vprašal po posameznih besedah, kakor sledi: za »Gnade« ni vedel slov. besede; v celem razredu so vedeli le štirje, eden je celo rekel: »telo«; besedo »innere« so vsi prestavili z »njene, vaše, njegove« (k temu jih je pač zapeljal nemški dialekt.) Po besedi »übernatürlich« sploh vprašal nisem. Besedo »Gabe« so vsi prestavili z »reči«; »welche« sta dva učenca prestavila s »čigavo«, drugi pa pravilno »katero« in ti so bili poprej v Št. Rupertu. »Uns« so vsi prestavili z »naš«, namesto »nam«. »Wegen« so vsi rekli »zakaj«; besedo »Verdienst« so prestavili vsaj po pomenu s »služiti«; »schenkt« vsi »šenkati«; edino pravilno so razumeli »damit wir« »da bi mi«; popolnoma napačno so prestavili »selig werden können« z besedo »greh«, eden je celo rekel: »da bi veseli mogli biti«. — Dne 5. februarja sem vprašal učenca M.: »Was ist ein Sakrament?« Nemški odgovor mi je povedal, kakor bi »lajne« navil. Nato sem ga vprašal po posameznih besedah; toda nobene mi ni mogel povedati pravilno slovenski. Drugi pa so prestavljali nemške besede v slovenščini tako-le: »Sakrament«: pokora; »sichtbar«: vidno (skoraj vsi); »wirksam«: vera (vsi); »Zeichen«: kazati (nekateri »cahen«); »unsichtbar«: (samo eden): ni za videti;

»Gnade«: telo, moč, pomoč, pokora; »welches«: kateri (vsi); »von«: od (dva), drugi; tega; »zu«: nobeden; »unser«: naš (vsi); »Heiligung«: sveto (vsi); »einsetzen«: noter postaviti (vsi). K temu moram pripomniti, da sem vse to poprej tudi slovensko natančneje razložil. Tako torej razumevajo slovenski otroci na popolnoma nemško organizirani šoli nemško! C. kr. šolski nadzorniki takih šol niti prehvaliti ne morejo. Kitajci naš Evropejce in posebno Korošce gotovo zavidajo za take babilonske šole. Toda to zahteva »Fortschritt«; in kdor s tem ne gre, je »mračnjak«. Kdaj bo na Koroškem boljše?

Jožef Dobrovic, kanonik.

Št. Tomaž. (Prošnja.) Prostor za prireditve našega tako lepo se razvijajočega društva »Edinost« je premajhen. Tako je bil vsak prepričan o božičnih praznikih in tudi sedaj na Svečnico. Zato namerava odbor ta prostor povečati. Ker pa nima še dovolj denarnih sredstev, zato se obrača še do č. duhovščine in vseh p. n. rodoljubov s prošnjo, naj bi nam vsak poslal za zidanje prispevek za velik ali majhen kamen. »Kamen do kamena — palača«. Vsem dobrotnikom, ki bodo za nas imeli odprto srce in žep — že naprej »Bog plačaj«. — Za odbor: Ivan Brabeneč, župnik v Št. Tomažu pri Celovcu.

Vodičaves. Šulferajnska šola ne name-rava ohladiti samo šolarjev od zunaj in od znotraj, ampak tudi gospoda kateheta, ki mora pri »fortschrittlich« zakurjenih pečeh trpeti mraz.

Sv. Tomaž. (Veselica.) Na Svečnico popoldan je naše društvo »Edinost« priredilo shod. Najprej je bilo zborovanje. Govoril je č. g. dr. Lamb. Ehrlich. Hvala za izvrsten govor! Ljudstvo je bilo jako zadovoljno. Znamenje — da se zbuja, zaveda. Nato so igrali prvokrat naši domači tamburaši. Oh, to so ljudje gledali in poslušali! Ali je to mogoče? Kdaj in kdo jih je naučil? Veliko zaslugu pri tem ima seveda naš organist g. Franc Roveredo, ki je spretno podučeval fante v godbi na tamburice. Čast in hvalo so želi fantje-tamburaši za svojo umetnost. — In kaj šele naj rečem o igri »Pri gospodi«, katero so uprizorila dekleta. Ne, tako iz srca se to leto še nismo nasmejali! Kako so znale! Reči moraš: »Vsa čast jim«. Občinstvo je bilo tudi polno hvale. To je pričalo živahno ploskanje. — Zahvaliti se moramo društvu, ki nam je na Svečnico pripravilo tako krasno zabavo. To je bil lep duševni užitek. Udeležba je bilo jako velika. Ako bo tako naprej — tedaj mora društvo skrbeti za večji prostor! Prav je, da se ljudstvo oklepa našega društva, saj spoznava njegovo koristno delovanje za izobražbo duha in srca! Zato pristopajte k njemu kot udje! Kajti vsak je poklican, da pomaga pri pravi ljudski izobrazbi!

Pri volitvah za občino Podljubelj dne 5. febr. smo v tretjem razredu zmagali z 22 glasovi, v drugem propadli za osem glasov. Ker imajo nasprotniki tudi prvi razred, so v večini. Doslej so imeli vse tri razrede. Večina volivcev se je izjavila proti dosedanjemu županu. Zoper volitev v drugem razredu se je vložil rekurz. — Iz neke druge strani se nam piše: Ratz in comp. je poskušil vse, da se obdrži na površju. Po volivce, ki so prej odločno izjavili, da ne gredo na volišče, so šli s sanmi in jih pripeljali volit, prišli toraj niso, ampak pripeljali so se. Največjo lumparijo pa so ukrenili s tem, da so svojim in omahljivim volivcem dali za nadomestne volitve modre liste, naši so pa prišli volit v belimi; tako so preplašili mnoge, da niso volili, kakor so bili mislili. Onim volivcem pa, ki so za to, da so smeli z gospodo pri eni mizi sedeti in sline cediti, izdali materni jezik in pravice, izražamo svoje globoko obžalovanje.

Kapla pri Dravi. (»Štajerčeva« nesramnost.) »Mirovi« bralci jo poznajo do sitega; pa podati jim hočemo vendar še nov dokaz, kako po pravici zasluži »Štajerc« ime »giftkrotak«. Župnijski urad v Kapli mu je moral poslati sledeči popravek: »Ni res, kar pišete o »Winklerjevem daru (Stiftung)«: »Obresti tega denarja znašajo 400 kron; razdeli jih pa Limpl baje nad 200«; resnica je marveč, da znašajo te obresti na leto 88 K 20 v. — Ni res, da kdo ostanek obresti v »haržet« vtakne, ker pišete: »Ali tudi tisti spovedni listek kažejo, ki ostanek

obresti v haržet vtaknejo?« Resnica je temveč, da se je letos nekaj več razdelilo med uboge, kakor bi se imelo in obresti znašajo. — Dopisun, ki meče kamenje na druge, se skriva kakor čuk v temo »Štajerčeve« sence, da mu ne moremo do živenga; poznamo ga pa dobro, saj tako podlo, brezvestno in neotesano v celi dolini nikdo ne more pisati kakor on, ki ima »svinjered«.

Sele. (Uganke.) 1. Zakaj so izbrisali napis z naše ljudske šole? Odgovor: Zato, ker hočejo napraviti sledeči napis: Tukaj se vsi otroci radovoljno in zastonj pretepajo. — 2. Zakaj nimajo otroci slovenskega razreda še nobene šolske knjige? Odgovor: 1. Zato, ker človek lahko brez knjige neumen ostane. 2. Ker bo izšel za Sele poseben abecednik, v katerem bodo posebna navodila za pretepanje otrok. — 3. Zakaj imajo v nemški šoli 19 otrok, enega učitelja in zakaj 100 otrok v slovenski šoli tudi samo enega? Odgovor: Zato, ker učitelj Otowitz težje utepe nemščino v 19 glav, kot nadučitelj Milonig v 100 glav slovenščino in to še brez knjig. — 4. Zakaj je bil nadučitelj Milonig nastavljen na slovenski šoli v Selah? Odgovor: Zato, da se bo on slovenščine naučil od slovenskih otrok!

Globasnica. (Zborovanje, igra.) Tukajšnje izobraževalno društvo je priredilo dne 4. svečana t. l. v veliki dvorani »Narodnega Doma« zborovanje. Govornik je poročal o turško-laški vojski in o turški zgodovini. Igrala se je na velikem odru lepa in zelo poučna in času primerna igra: »Prisiljen stan je zaničevan«. Igralke so igro fino in elegantno igrale; saj so igrala dekleta, ki so že popolnoma vajena gledaliških desk in so gostovala že na drugih odrih. Obisk je bil z ozirom na velik sneg še zelo dovoljen. Veliko zabave in smeja je napravila tudi tombola. Pripravljeni imamo zopet dve izvorni igri, ki se uprizorita na prihodnjem zborovanju.

Št. Jurij na Vinogradih. (Smrtna kosa.) Ob zelo veliki udeležbi smo zadnjo soboto, dne 3. februarja pokopali v Malem Št. Vidu Ano Puf, p. d. Rženjakinjo na Gosinjah. Stara je bila komaj 34 let in zapušča žalostnega moža in petletno hčerkico. Bila je vseskozi pridna krščanska gospodinja in dobra sosedka. Pokopal jo je domači gospod provizor Ožgan v spremstvu gosp. župnika Dolinarja, ki se je na grobu tudi poslovil od rajnice. Počivaj, dobra mati v miru!

Libeliče. (Smrtna kosa.) Malo nad mesec dni je, odkar smo spremili k zadnjemu počitku zaslužnega moža naše stranke, ki ji je zvesto stal ob strani ob mnogih volitvah, g. Janeza Brice, p. d. Buča. In že zopet so žalostno zapeli zvonovi ter naznanili, da je zopet preminul naš mož, ki za njim bridko žaluje ne-le njegova rodbina, marveč tudi premnogi njegovi prijatelji in znanci. Po kratki, a mučni bolezni je preminul dne 4. svečana po polnoči g. Franc Šlebnik, p. d. Nemec, gostilničar, hišni posestnik, lesni trgovec itd., star 55 let. Nenavadno hitro ga je pobrala blede smrt. Prej krepak in zdrav, je bolehal le malo časa. Rajni Šlebnik je bil naš mož. Ob volitvah, ob raznih drugih prilikah, je vedno pokazal svoje katoliško, svoje slovensko prepričanje. Ni se sramoval slovenske matere, ki ga je rodila. Iz majhnih početkov je dvignil svojo hišo, svojo rodbino. Kmalu so mu zaupali sosedje, ki jim je bil v mnogih rečeh dober svetovalec. Bil je mnogo let občinski odbornik in svetovalec, prejšnja leta tudi cerkveni ključar, mnogo je kot načelnik storil za razvitek požarne brambe; spoštovala ga je sosedščina, zato je bil skrben zastopnik za užitinski davek, cenilni mož za sodnijo, častni član vojnega društva v Št. Pavlu itd. Zadnja leta je bil tudi odbornik spodnje-dravberške posojilnice. — Daleč naokoli je vse poznalo radi njegove prijaznosti in poljudni šegavosti tudi ljubilo »očeta« Šlebnika. Bil je res mož stare korenine, mož, ki je po svojem lepem značaju povsod našel prijateljev, a ni imel sovražnikov. — Hitro ga je Bog poklical od nas, veliko sočutje prijateljev in znancev pa naj je v tolažbo žalujoči rodbini, zlasti že dolgo časa bolehaloči soprogi. Blagemu pokojniku naj sveti večna luč!

Kotmaravas. (Odgovor lažnjive-mu »Štajercu«.) Dopisnik pujske giftne krote se je v 4. št. tega lažnivca zaletel v

tukajšnje Slovence in se je topot spravil tudi nad mojo osebo. Ni vredno, odgovarjati na tak list, pa ker je za vsakega častno, če se spravlja nad njega »Štajerc«, naj izve o zadevi slovenska javnost. Najprvo se je spravil na Ciril-Metodovo podružnico ter trdi, da je imela prej sto udov in da jih ima danes komaj za odbor; to je sicer resnica, ali zavoljotega naj si dopisunček ne domišljuje, da so ti udje v njegovem taboru! Mi, katol. Slovenci smo to podružnico pustili na cedilu iz strankarskega stališča. O cerkvenih pevcih pravi, da jih je bilo prej okoli 30, zdaj pa da je komaj eden in še ta za plačilo. Lažnivi dopisunček, si morebiti ti plačal kakega pevca? Mi ne pojemo zategadelj, da bi kaj zaslužili. Pridi enkrat v cerkev, kjer te ni lahko videti in boš videl in slišal večje število pevcev, ki lepo prepevajo. Zakaj tega ne poveš, da se je pred par leti učilo nemškega petja kakih 30 pevcev, pa danes še enega ni več; vse vkup ni nič izdalo, čeravno so ga pili kar v »žahtarah« gratis. Nazadnje se je še spravil nad mojo osebo in mi očita, da sem za »Slov. Stražo« agitiral od hiše do hiše in lovil ljudi na lim, zamujal čas in po nepotrebnem trgal čevlje. Agitirati za pošteno in dobro stvar me ne bo nikdar sram. Kaj sicer to dopisnika briga! Ali sem prišel k tebi po kako krono in zamujal tebi čas in trgal tvoje čevlje? Meni je malo mar za tvoje napade v »Štajercu« ter bom delal za »Stražo« in za narodne svetinje največ ko mogoče. Tebe pa naj bo sram, da iščeš zavetišča pri — »Štajercu«.

Martin Waldhauser.

Svetujemo Vam, da revmatičnih in protinskih bolečin v križu in po udih, trganja po ledjih ne zanemarite. Dvanajsterica za poskušnjo Fellerjevega fluida z znamko »Elza-fluid« stane samo 5 K. Učinkljive prvine rabarbara-korenine, ki pospešujejo preosnovo, tedaj izboljšujejo kri, vsebujejo bolečine utehajoče, tek pospešujoče, krč olajšujoče Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko »Elza-kroglice«, 6 škatel franko 4 K. Razpošilja E. V. Feller v Stubici, Elzatr. 67 (Hrvatsko).

Žeinja pri Velikovcu. (III. občni zbor.) Na Svečnico popoldne se je izvršil napovedani občni zbor želinjskega bralnega društva ob zelo dobri udeležbi. Po pozdravu predsednika je poročal stari odbor o društvenem delovanju. Shodov je napravilo društvo lani 5, knjižnica šteje 369 knjig, izposodilo se jih je 126. Blagajnik poroča, da je bilo dohodkov 101 K 6 v., stroškov pa 88 K 2 v., torej je bilo 13 K 4 v. preostanka. Nato se je izvolil novi odbor: predsednik Tomaž Kastner, Štefan na Važenbergu; podpredsednik Friderik Pušl, Riplnov Zakamenom; tajnik Ivan Dolinar, župnik v Šmarjeti; namestnica Lucija Kumer na Važenbergu; blagajnik Andrej Matt, Rudolf v Štriholčah; nam. Ožbej Jamnik, cerkovnik na Želinjah; knjižničar Jožef Ravnik-Mavžarjev v Štriholčah, namestnica sestra Katica; pregledovalca računov: Fr. Škofič v Voglah in Luka Kasl v Terpecah. Nato je gospod župnik Dolinar razpravljal o uspehih in neuspehih našega delovanja, navajal ovire in opominjal k vztrajnosti. Ko so še mladeniči Frid. Pušl, Rud. Karpf, Jak Vedenik in Franc Ovšen prav dobro ponovili »Prepirljiva sosed«, je bil lepi shod zaključen.

Resnična smešnica iz velikovškega okraja. (Nemškutarskega učitelja modrost.) Šlo se je za to, ali bi naj neki posestnik vzel pridno Kranjico za ženo. Seveda se mora nemčurski učitelj vmešati. tudi v tako reč. »Ja, kann sie bol was deutsch?« — Neka Slovenka: »Saj ni treba, da bi znala.« — Učitelj: »Ja, wie wird sie denn dann Eier nach Völkermarkt verkaufen?« — Veseli pustni čas še »strammdeutschen Lehrer«-ju možgane zmeša.

Velikovec. (Družbinski večer) priredimo v Velikovcu v Narodnem domu na pustni torek ob peti uri zvečer. Na sporedu je gledališka igra: »Gospa Kordula«, »Velikovška železnica«, »Pri francoskem brivcu« itd. Za smeh je vsestransko oskrbljeno; naj le vsi pridejo, ki se radi smejejo!

Velikovec. (Naša požarna bramba) je menda samo za Nemce! Zadnja nedelja je imela svoj plesni venček v »Turnhalle«; to ni nič novega. Toda nikakor pa nam ne more ugajati, da je bilo vse v nemških barvah. Te prireditve so se udeležili tudi Slovenci, ali pa so poslali svojo vstopnino, ker pož. bramba je vendar dobrodel-

no društvo in bi moralo biti internacionalno. Za bodočnost si naj požarni brambovci to zapomnijo!

Melviče na Zili. (Shod podružnice Slovenske Straže) se je vršil tukaj na Svečeno po sveti maši. 40 do 50 kmetov je pazljivo poslušalo govornika gospoda dr. Rožiča, ki je razvijal sledeče misli: »Na Avstrijskem biva 16 milijonov Slovanov in le 9 milijonov Nemcev. Slovanski narodi so kmečki narodi; kmet pa plača državi največ direktnega davka (od zemljišč in od hiš), pa tudi indirektnega davka (od jedil, pijače, tobaka, soli itd.) ne plača manj kakor meščani. Pa tudi največ vojakov mora dati kmečko prebivalstvo, kar je tudi hud davek, ker se za tri leta izgubi dobra delavna moč. Iz tega je razvidno, da slovenski kmetje plačajo v Avstriji največ denarnega in krvnega davka in bi morali imeti z Nemci vsaj iste pravice ter jim biti enakopravni v narodnem in gospodarskem oziru. V resnici pa reže slovanskemu kmetu kruh nemška gospoda, ki plača veliko manj davka. Proti tej krivici se vojskuje Slovenska Straža, Slovenska Ljudska Stranka in razna slovenska društva. Mi ne hujskamo, ampak zahtevamo in branimo samo našo pravico, našo enakopravnost. Od dobrot, ki se delijo pri vladni mizi, hočemo tudi mi dobiti primerni del, ki nam gre po pravici. Zato bomo trdni in organizirajmo se! Udeleženci so govorniku živahno pritrjevali in želijo g. dr. Rožiča še večkrat slišati. Na svidenje!

Bekštanj. (Za volitve.) Tukaj se že prav pridno nabira denar za vsenemški »Los von Rom-Wahlfond«. Nabiralci, ki nosijo posebne nabiralne pole seboj, pravijo, da se bo na dan državnozbornih volitev s tem denarjem plačevalo dobre šihte, Fuhrwerk, jed in pijača. Agitatorji, ki se bodo posebno odlikovali, dobe pa še posebne nagrade.

Vogrče. V nedeljo, dne 11. svečana, se vrši popoldne po blagoslovu pri »Škofu«, občni zbor našega izobraževalnega društva s primernim govorom in igro »Boj za doto«. Prijatelji društva! Tedaj vsi k »Škofu«! — Odbor.

Škocijan. (Razno.) V petek, dne 26. januarja, smo ob veliki udeležbi ljudstva spremili k večnemu počitku enega najboljših naših mož Kancijana Povoden, po domače Valentina na Selu. Dosegel je redko starost 86 let. Dolgih 52 let je bil cerkveni ključar in kot tak zmiraj zvesta opora duhovnika in velik dobrotnik cerkve in ubogih. Leta 1848. in 1849. se je pod Radeckijem vojskoval zoper Lahe, o katerih je velikokrat pripovedoval zanimive prigodbice. Kot Radeckijev veteran je bil odlikovan od cesarja in razven drugih odlikovanj so mu tudi škof pred leti poslali nad vse pohvalno pismo. Plačilo za njegova dobra dela pa mu je gotovo podelil pravični Bog, katerega služil od svoje mladosti zmiraj zvesto in katerega častiti je skrbno učil svoje lepo vzgojene otroke. N. p. v m.! — V Šmarkežu smo v četrtek, dne 1. februarja pokopali znanega čebelarja Matijo Marin, strojnškega rojaka, stanujočega pri Zeplnu na Jezernici. — Veselice tudi obhajamo. Čaričev Blažej iz Žitarevasi si je zvolil za družico v življenju Zečovo Francko v Zg. Podgradu. Pudabski Buč nam je odpeljal Matičevo Lenco Picej na Žamanjih in pri Klecarju sta obhajala dne 5. februarja lepo gostijo vrli ženini Jakob Korežnik, po domače Tičolov kovač na Žirovnici in poštna mladenka Melharjeva Elizabeta Škof na Jezernici. Domači gospod župnik se je moral obnašati prav skromno in ponižno, ker je prišlo od vseh krajev sveta veliko škofov in celo škofinj na gostijo.

Kazaze. (Inštalacija.) Zares lep dan je bil to 21. prosinca t. l., ko smo obhajali umeščenje novega župnika, č. gospoda Tomaža Ulbinga. Dolgo in željno smo pričakovali tega dne in hvala Bogu, izpolnile so se naše vroče želje! Vihrajoče zastave, trije zelo okusno napravljeni slavoloki, krasno ovenčana cerkev, gromenje topičev, vse je pričalo, da so srca faranov polna veselja, da je njihova osirotela župnija dobila zopet svojega lastnega dušnega pastirja. V uničnem nagovoru je članica Marijine družbe, Čapernikova Dora, ob sprevedu v cerkev pozdravila gospoda slavljence in mu

želela srečo in blagoslov iz nebes. V cerkvi je preč. gospod dekan F. Marinič v vznesenih besedah risal faranom njihove dolžnosti do novega gospoda župnika. Častno število navzočih duhovnikov, med njimi tudi mil. gospod prošt M. Randl iz Dobrlevasi, je kazalo, kako priljubljen je mladi župnik med svojimi duhovnimi sobrati. Pri veselem delu slavnosti v župnišču se tudi ni pozabilo na mili narod slovenski. Nabralo se je namreč za Slovensko Stražo 17 K. Novemu gospodu župniku, vrlemu narodnjaku, Bog daj v njegovi prvi župniji predvsem trdnega zdravja in zlatih uspehov v dušnem pastirovanju in v delu za narod!

Spodnji Dravberg. (Slovo.) Šel je; pa nihče ni ternal za njim. Odšel je namreč »zaslužni« učitelj Götschl za nadučitelja tja gori nekam na Zgornje Koroško. Po vednem prežvekanju duhovnikov in Slovencev je postal mož že neznosen; prenapeti nazori, velika domišljija, vse to je storiilo, da ga niti tu v rojstnem kraju niso marali lastni njegovi privrženci. Priznati pa moramo, da je odišli gospod imel tudi muzikaličen talent. V zvezi s tovarišem — komandantom — je namreč svoj čas ustanovil neko »bando« za podoknice svojim nasprotnikom. A tudi ti so ga zapustili in mu zdaj niti za odhodnico niso zažegnali. Res: nehvaležnost sveta! Adijo tedaj! Žar Götschl nove domišljije pa naj razsvetljuje gornjekoroške nemškonacionalne glavice! Tu je te domišljije bilo sito že vse.

Tolstivrh. (Političen shod.) Zadnji trenotek šele, žal, je bil za nedeljo, dne 28. januarja napovedan političen shod v gostilni g. Oseta pri Tolstovrški slatini. Shoda ni bilo vsled tega mogoče dosti razglasiti. Vreme skrajno neugodno, pota najslabša. Tudi naš »očka« nadučitelj, g. Zeichen, so mrmrali menda nekaj zoper kak shod, ki bi ga hotel g. Grafenauer tu napraviti, češ, da mu g. O. vendar ne bo dal prostora (!), a glejte, kljub temu prav lep, dobro obiskan shod. Navzoči kmetje so pazljivo in z največjim zanimanjem sledili izvajanju govornikov. Predsedoval je g. župan Fr. Kogelnik. G. državni in deželni poslanec Grafenauer je opozarjal najprej na važnost naših shodov, poročal potem o razpravah državnega zbora, v katerem je največ strasila draginja. Obširno je pojasnil to važno vprašanje in temeljito dokazal, da draginje niso zakrivili kmetje, kakor trobijo socialni demokrati in tudi meščanski poslanci. Dokazal je tudi, da je največja mizerija, ki nas tlači — uradniško vprašanje, ker imamo veliko preveč uradnikov. Obširno se je bavil tudi s šolskim vprašanjem. Šole so pri nas povsem zavožene, ker so po mogočni volji liberalnih nasprotnikov pač urejene za meščane, a ne za kmete. (Živahno odobravanje.) — Črneški župnik g. Rozman je podal več pojasnil k izvajanju gospoda poslanca in navduševal zborovalce na skupno deo. Nekaj opazk je dodal še g. Grafenauer, na kar se je zaključil lepi shod s srčno zahvalo do g. Grafenauerja. Bog ga živi in ohrani, da pride še mnogokrat med nas!

Ukve. Je že skrajni čas, da se je že enkrat politična oblast spomnila na naše pogorelce, da so potrebni podpore, ki se bode kmalu razdelila. Večina pogorelcev se je zelo zadožila, ker so morali tako zidati, kakor jim je pristojna oblast zaukazala, sicer se jim je zapretilo, da ne bodo dobili podpore. Stavbeni mojstri zdaj pritiskajo, a ni denarja; zato imajo še povrh nepotrebne poti k notarju ali sodniji, stroške, zamude, kar bi bilo vsaj pri nekaterih lahko izostalo, ako bi se bil nabral denar še pred Božičem razdelil, kakor se je zgodilo z nabranim denarjem po župnijah. Pričakuje se zdaj zanesljivo, da se bo pri prihodnji delitvi bolj pravično postopalo, kakor pri prejšnji, ko se je nekaterim godila očitna krivica. Naj se potem nihče ne čudi, če se polasti tudi mirnih, dobromislečih domačinov opravičena nejevolja, in naj se ne očita slovenski stranki, da le ona kali mir in povzroča prepire, ko je vendar kje drugod iskali povzročiteljev preprirov. Dajte nam, kar nam po pravici in po postavi gre, ravnajte vselej in povsod po krščanskih načelih in kmalu bode vladal v naši občini dolgo zaželjeni mir. To pot naj zadostujejo te vrstice; na svidenje pa po razdelitvi podpore. — Lansko leto je bilo tukaj rojenih 30 otrok, med njimi 12 dečkov in 18 deklic;

umrlo jih je pa 20; izmed njih je bilo 15 otrok in le 5 odraslih; v zakonski voz sta se vpregla dva para. — God sv. Boštijana se je letos kakor tudi prejšnja leta slovesno obhaja! ob veliki udeležbi iz cele Kanalske doline; prišle so tudi navadne procesije iz Trbiža, Zabnic in Naborjeta.

Zapomnite si, da je dober tek podlaga za dobro prebavo, napravljanje dobrega teka torej najvažnejši pogoj za zdravo življenje. Komur je kaj ležeče na ohranitvi zdravega želodca in dobre prebave, naj poizkusi že desetletja priznane »Bradyjeve želodčne kapljice«, prej Marijacelejske želodčne kapljice imenovane, ki so že odnekaj priznane kot najzanesljivejše domače zdravilo zoper želodčne boleti pri otrocih in odraslih. Dobivajo se v lekarnah za ceno K — 90 steklenica in K 1-60 podvojna steklenica, kjer ne, pošilja izdelovatelj, lekarnar **C. Brady, Dunaj I., Fleischmarkt 2,** poštne prosto v hišo 6 steklenic za K 5-80 ali 3 podvojne steklenice za K 5-30.

Slovinci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Deželni zbor koroški.

XIII. seja, dne 31. prosinca.

Deželni odbornik Hönlinger poroča o kmetijskih šolah in delovanju potovalnih učiteljev. Poročilo je zelo natančno, pogošamo le opisa, kako da je hujskal in lagal za časa volitev deželni uslužbenec Schumy in zavoljo česa da je postal živinorejski nadzornik. — Za pokritje stroškov, narejenih vsled prekoračenja proračuna pri melioracijskem delu v Timenici, dovoli deželni zbor 30odstotni prispevek v znesku 4060 K 75 v. — Iz poročila o podporah za izboljšanje pašnikov posnamemo, da so med drugimi po nemških krajih dobili za leto 1910. v slovenskem delu podpore sledeči posestniki: Kucher Ferdinand v Tinjah, 200 K; Feinig Janez, pri Sv. Agati pri Velikovcu, 3200 K (izplačanih 1600 K); Glančnik Zepi, 4280 K (izplačanih 2140 kron); M. Stersche, v Št. Petru na Vašinjah, 3200 K (izplačanih 1600 K) in žihpoljski Janez Lučovnik, 880 K. — Za izsušenje močvirja (blata) v Žabičah se k stroškom, proračunjenim na 14.180 K, dovoli 30odstotni prispevek v znesku 4254 K, s pogojem, če ostalo pokrijeta država in vodna zadruga. — Zaradi delovanja urada za agrarne operacije se vname huda debata. Dr. Steinwender se pritožuje nad počasnim delom uradnikov, poslanec Grafenauer pa ostro graja gozdarsko ravnateljstvo v Gorici, ki je n. pr. na neko zadevo na Brdu odgovorilo še-le čez pet let in še potem, da jo zemljiška knjiga kot posestnico ničesar ne briga. Izjavi, da morajo kmečki posestniki v servitutnih zadevah pretrpeti mnogo sekatur od strani ljudi, ki se v deželnem zboru delajo prijatelje kmetov. Na dr. Steinwenderjevo izzivanje izpove, da se take sekature dogajajo na majoratnih posestvih barona Helledorfa. Poslanec bar. Helledorf protestira zoper splošna sumničenja, nakar mu poslanec Grafenauer pokaže kupček pisem in zakliče: »Tu so!« — V proračunu za leto 1912. se dovoli vpostaviti 8000 K za izboljšanje planin, za izboljšanje pašnikov 2000 K in za planinski kurz 500 K. Za kurz za pastirje se dovoli 1000 K, proti čemur glasuje manjšina vsled slabega finančnega stanja koroške dežele. Poslanec Walcher utemeljuje to protiglasovanje manjšine, na kar ga dr. Waldner grdo napade in mu očita absolutno nevednost v tej zadevi. Poslanec Walcher profesorju dr. Waldnerju ostro odgovarja in na splošno veselost v zbornici dokaže profesorju Waldnerju, da ni dobro očitati drugim absolutno nevednost v rečeh, ki jih kdo sam ne razume, kakor je dokazal to Waldner.

XIV. seja, dne 1. svečana.

Deželni zbor dovoli deželni prispevek za hidrografično službo v znesku 1500 K za l. 1912., prispevek pa se z ozirom na pomanjkljivo pokritje postavi v proračun za leto 1913. — Dr. Angerer priporoča predlog finančnega odseka, da se dovoli za slovar avstrijsko - bavarskega narečja od leta 1913. naprej vsako leto do konca volilne dobe 300 K. — Poslanec Grafenauer govori proti predlogu: Ne uvidi potrebe, podpirati izdaje te knjige, ker imamo na Koroškem važnejše in podpore potrebnejše reči kakor

la slovar. (Angerer ugovarja.) Gospodje profesorji hočejo pač vse bolj vedeti kakor mi, ki moramo plačevati. Za Koroško bi prej potrebovali nemško-slovenski slovar kakor pa slovar za bavarski dialekt. Zaradi slabih finančnih razmer, vsled katerih je treba varčevati, bo glasoval zoper predlog. Poslanec Krampl, (krščanski socialc), izjavi, da bo glasoval vsled slabega finančnega položaja proti, posebno še, ker vidi v zadevi le nekak šport, ki ni neobhodno potreben. Gospoda iz mesta se posmehuje kmetom, če govorijo v dialektu, tukaj pa naj potem podpiramo to, ker gospoda to želi. Večina sprejme predlog. Proti glasujejo le Grafenauer, Ellersdorfer, Krampl, Walcher. — Za dopolnilna dela pri regulaciji gališkega potoka od Galicije do Drave, se naknadno dovoli 30odstotni prispevek v znesku 2700 K. — Nasproti predlogu stavbnega odseka, da se odkloni prošnja občine Špital ob Dravi za prispevek za odstranitev nadaljnjega udiranja takoimenovanega Liesersteig, stavi poslanec Pichler izpreminjevalni predlog za dovoljenje 200 K. Predlog podpirata poslanec Hofer in Grafenauer, ki izjavi, da je pač potrebnejše, da se izda denar za tako zadevo, kakor pa za slovar bavarskega narečja. Pichlerjev predlog se sprejme.

Poslanec Ellersdorfer za podporo živinorejskih zadrug.

Poslanec Ellersdorfer je stavil predlog, da naj dežela dovoli za ustanovitev vsake živinorejske zadruge 400 K, ktera podpora se naj dovoljuje vsako leto tistim zadrugam, ki bodo uspevale. Govornik opozarja, da je živinoreja na Koroškem na nizki stopnji, da je število živine zadnja leta vsled suše in bolezni zelo padlo. Izboljšanje naše živinoreje je mogoče le po živinorejskih zadrugah, glede katerih smo tako precej na drugim mestu in se ne moremo meriti s cvetočim živinorejskim združništvom na Tirolskem, Solnograškem, Štajerskem in Kranjskem. Kar je mogoče drugod, se lahko doseže tudi na Koroškem. Le z živinorejskimi zadrugami bo mogoče odpraviti razne za živinorejo usodne napake kakor oddajo najboljših telet mesarjem, dočim se za pleme ohranijo doma slabša teleta, prezgodnja prodaja dobrih krav-mlekarič in oddaja tri- do štiriletnih bikov mesarju. Kmetijska družba je s premijami itd. skušala živinorejo povzdigniti, pa se ji ni posrečilo. To bo mogoče doseči le z živinorejskimi zadrugami, ki pa trpijo na pomanjkanju denarja. Posl. Kapeller pripozna važnost predloga, je pa mnenja, da spada to le v področje deželnega kulturnega sveta. (Jasno, kam pesnatac moli! Ured.) Predlog se odkaže gospodarskemu odseku.

Predlogi odsekov.

Sprejeti so bili sledeči predlogi tozadevnih odsekov: Občini Puštrica pri Velikovcu se za popravo občinskega pota od cerkve do Verčnikovega križa dovoli prispevek 600 K v dveh obrokih, za osuševanje Kaiderevega blata pri Trgu 30odstotni prispevek v znesku 10.837 kron v treh letnih obrokih pod pogojem, da država prispeva 40 odstotkov. — K stroškom preložitve ceste v Leški dolini med Birnbau- mom in Lesjem, obljubi deželni zbor prispevati 10 odstotkov, če bo vprašanje bodočega vzdrževanja in sicer projektirane kakor stare ceste urejeno. Deželni odbor naj naprosi vlado, da država prevzame upravo nove ceste, staro pa bi morale vzdrževati občine brez deželne podpore. — Za uravnavo Poludnikovega potoka v Gičtalu, se zviša deželni prispevek od 20 na 30 odstotkov, to je na 3000 K. Za vzdrževanje se dovoli 70odstotni prispevek. — Sprejme se tudi kljub ugovoru deželnega predsednika predlog stavbnega odseka, da deželni zbor vsled slabega finančnega položaja ne more za povzdignjenje dravskega brega pri Zgornjem Dravogradu dovoliti višjega prispevka nego 10odstotnega. Proračun izkazuje 78.000 K potrebščin. Za vzdignjenje državne ceste ravnotam odklanja zbornica prispevanje k stroškom, proračunjenim na 38.000 K. Za gradbo zidu zoper povodnji na levem bregu, proračunjeno s 24.000 K stroški, se dovoli 10odstotni prispevek. — Za regulacijo Kapeleškega potoka v Rožu, se dovoli 20 odstotni deželni prispevek v znesku 3000

kron pod pogojem, da deželi ne bo treba prispevati k vzdrževanju. — Za popravo mostu čez Krko v občini Krosta, se k stroškom, proračunjenim na 3489 K 50 v, dovoli prispevek 500 K.

V XVI. seji dne 6. februarja

je bil po daljši debati brez bistvenih sprememb sprejet zakonski načrt vodopravnega zakona, kakor ga je predložila vlada. Mnogo zaslug za vodopravni zakon si je stekel veščak dr. Steinwender, ki so se ga pa spomnili šele drugega dne in je dr. Waldner predlagal zahvalo dr. Steinwenderju. V isti seji sta dr. A. Lemisch in dr. Waldner stavila na deželnega glavarja tudi interpelacijo zaradi »Mirovega« poročila o Dornerjevi poverbi. Deželni odbornik Winkler je potrdil »Mirovo« poročilo o zadevi, označil je pa svoto, ki jo je poveril Dorner kot malo, češ, da znaša le 428 K 34 vin., z obrestmi vred 474 kron 77 vin. Nacionalci so se usajali nad tem, da je »Mir« poročal o 50.000 K. Toda »Mir« vendar ni trdil, da je Dorner res toliko poveril, ampak je le poročal, kaj se je v tem pogledu po Celovcu slišalo. Zakaj pa deželni odbor zadeve ni takoj pojasnil in je čakal, da ga je spravilo iz ravnotežja šele »Mirovo« poročilo. Ravno to molčanje je bilo sumljivo in je vzrok, da govorice po Celovcu še niso potihle. Da se je po Celovcu govorilo, kar je poročal »Mir«, je potrdil s svojo izjavo v zbornici tudi posl. Grafenauer. Če je nacionalcem zadeva ne ljuba, jim res ne moremo pomagati.

Somišljeniki! Zahtevajte v gostilnah računске listke „Slovenske Straže“! Naročajo se v pisarni „Slovenske Straže“ v Ljubljani.

Društveno gibanje.

Fliberško katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi na pustno nedeljo, to je dne 18. februarja, v Narodnem domu pustno veselico s šaljivo igro »Občinski tepček«. Vstopnina kot navadno. Začetek točno ob treh. Prijatelji poštene zabave so vljudno vabljeni. Odbor.

I. Koroško tamburaško društvo »Biserica« v Celovcu priredi svoj letni občni zbor dne 17. februarja ob 8. uri zvečer v mali dvorani pri Trabesingerju. Spored: Pozdrav predsednika, poročilo tajnika in blagajnika, volitev odbora. Po sporedu prosta zabava. Vse prijatelje slovanske godbe vljudno vabi odbor.

Žitaravas. Tukajšnje k. s. izobraževalno društvo »Trta« priredi v nedeljo, dne 11. februarja t. l., svoj V. redni občni zbor v Društvenem domu v Žitarivasi. Po običajnem redu se uprizarite šaljivi igri »Ne kliči vraga« in »Prisiljen stan je zaničevan«. Naznanja se tudi, da se vrši ravnotam v ponedeljek in torek navrh, to je dne 12. in 13. svečana, gospodarski tečaj, h kateremu imajo pristop moški in ženske od 14. leta naprej.

Prevalje. V nedeljo, dne 11. februarja, se vrši po prvi sveti maši gospodarski shod pri Šteklju, na katerem bodo govorili o živinoreji, umetnem gnojilu itd.

Prevalje. Katoliško delavsko društvo napravi na pustno nedeljo, dne 18. februarja, zborovanje. Na sporedu je: govor, igri »Nemški ne znajo« in »Ne kliči vraga«, tombola in tamburanje. — Odbor.

Zilska Bistrica. Slovensko katoliško izobraževalno društvo »Zila« ima svoj letni občni zbor dne 11. t. m., to je v nedeljo zvečer pri Zahomcu. Spored: I. Pozdrav predsednika. II. Čitanje zapisnika lanskega leta. III. Poročilo odborovo. IV. Volitev novih odbornikov. V. Predavanje in govori. VI. Igra »Trije tički«. VII. Prosta zabava s petjem. K obilni udeležbi vabi odbor.

Katoliško slovensko izobraževalno društvo za Kostanje in okolico priredi v nedeljo, dne 18. svečana t. l., zborovanje pri »Kobanu« v Crešnjah. Začetek ob treh popoldne. Uprizarila se bode tudi igra »Trije tički«. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Železna Kapla. Tukajšnje izobraževalno društvo ima svoj občni zbor na pustno nedeljo, dne 18. svečana, popoldne po blagoslovu pri Bošteju. Spored: 1. petje, 2. poročilo, 3. igra. — Odbor.

Cerkvene vesti.

Imenovan je prefektom v kn.-šk. »Marijanišču« č. g. Jožef Ogris, provizor na Strmecu; soprovizorjem župnije Strmec č. g. Jan. Nagel, župnik v Lipi.

Razpisani ste župniji Lölling do 8. sušca t. l. (patron je baron Dickmann); Kanning do 20. sušca t. l. (patron verski zaklad.)

Gospodarske stvari.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Upravni svet je odobril v seji dne 6. februarja t. l. bilanco za leto 1911. Kot je razvidno iz sledečih števil, je poslovanje banke v vseh oddelkih zopet znatno napredovalo. **Aktiva:** Blagajna 185.250 K, lani 152.306 kron, valute 54.218 K, lani 96.625, menice in devize 6.766.437 K, lani 6.076.298 K. Pred- ujmi na vrednostne papirje 2.807.766 K, lani 2.335.408 K. Vrednostni papirji 1.791.316, lani 1.818.111, dolžniki 14.281.901, lansko leto 12.788.994 K, inventar 108.928 K, lani 69 tisoč 207 K, realitete 1.187.833 K, lani 925.865 kron, skupno 28.183.654 K, lani 24.262.817 K. — **Pasiva:** Delniška glavnica 8.000.000 K, lani 5.000.000 K, rezervni zaklad 740.097 K, lani 558.065, vloge 13.252.889 K, lani 11 milijonov 64.138 K, upniki 5.612.183 K, lani 7 milijonov 195.350 K, transito-obresti 93.677 kron, lani 86.651 K. Nevzdignjena dividenda 566 K, lani 338 K, dobiček 484.240 K, lani 358.273 K, skupno 28.183.654 K, lani 24 milijonov 262.817. — **Račun izgube in dobička:** Izdatki: Obresti: 1.432.706 K, lani 1.101.410 kron, upravni stroški 94.618 K, lani 81.135 kron, plače in stanarine 206.860 K, lani 144.540 K, davki in pristojbine 109.770 K, lani 68.762 K, odpis inventarja 11.227 K, lani 9397 K, čisti dobiček za leto 1911 484.240 K, lani 358.273 K, skupno 2.339.423 K, lani 1 milijon 767.547 K. — **Prejemki:** Obresti 1 milijon 943.202 K, lani 1.449.854. — Iznos bančnih poslov 316.220 K, lani 256.079 K, iznos realitet 29.710 K, lani 30.172 K. Prenos dobička iz leta 1910 50.290 K, iz leta 1909 31.440 K, skupno 2.339.423 K, lani 1.767.547 K. Promet v letu 1911: 1300 mil. kron proti letu 1910 več za 266 milijonov kron. Občni zbor delničarjev določil se je na 5. marca 1912 in se bode predlagala za leto 1911 zopet sedemodstotna dividenda t. j. 28 K od delnice, nadalje se bode predlagalo zvišanje delniške glavnice za 2.000.000 na 10.000.000 K in obenem sprememba pravil, da se sme zvišati delniška glavnica po potrebi in na podlagi sklepa občnega zbora na 15 milijonov kron.

Raznoterosti.

Proti kinematografom. Kinematografska gledališča so postala po mestu zlasti za mladino v moralnem oziru zelo nevarna, tako da namerava vlada narediti zakon, po katerem bi bilo neodraslim prepovedano obiskovati kinematografske predstave, izvzemši če so nalašč za otroke. Brikenski kapitel, uvidevši pogubo kinematografov, se je obrnil na tirolsko namestništvo s prošnjo, da naj zoper kinematografe, ki so postali prava ljudska bolezen, energično postopa; opozarjal je na to, da so kinematografi za mladino prava šola za bodoče hude delce. V vlogi zahteva strogo cenzuro in da se naj šolarjem sploh prepove obiskovanje kinematografov. Za vsak prestop naj imejtelji kinematografa plača za vsakega neopričevanega gosta 10 K globe.

Reklama s plešami. Pri nedavno vršeci se predstavi v nekem gledališču v Stockholmu je vzbudilo pozornost občinstva 12 gospodov v rdečih frakih, ki so sedeli skupaj v prvi vrsti parterja. Akoravno je noša teh gostov napravljaljena nenavaden vtis, je bilo še bolj izredno to, da je imelo vseh 12 velike svetle pleše in da je bila na vsaki pleši naslikana po ena črka. Ljudje so kmalu spoznali, da sestavlja 12 črk na plešah ime znane francoske tovarne likerjev.

Kip Matere božje ubil lopova. Nedavno se je v Poli, malem mestecu blizu Rima, pripetil čuden dogodek. V cerkvi tega mesta je kip Matere božje, ki ga tamošnje ljudstvo zelo spoštuje in ki je okrašen z mnogim dragim kamenjem. Ta kip je poklonil cerkvi papež Pij IX. leta 1806. ob priliki 500letnice te cerkve. Papež je tedaj tudi okrasil kip z diamantno krono, ki je veljala 20.000 kron. Pred dvema tednoma pa je neki delavec, po rodu Nemeč, vlomil v cerkev ter hotel ukrasti krono s kipa. Ker je stal kip na visokem podstavku, se je vspel na njegovo vznožje, pri čemur pa je izgubil ravnotežje. Zagrabil je za kip, ki pa se je ž njim vred prevrnil na tla in ga tako pobil na glavi, da je obležal na mestu mrtev. Drugo jutro so našli ljudje pod kipom Matere božje mrtvo truplo. Cerkev so morali na novo posvetiti.

Zaradi zlata. Iz New Yorka poročajo: V neki naselbini črncev in zlatokopov ob zgorjem delu Yukona je neki črncec, po imenu Samuel Bonaparte iz Alabame, pripovedoval v krčmi, da je zasledil zlato žilo. Od tega časa črneca ni bilo nikjer več videti in se je mislilo, da je kje na prostem zmrznil. Vsled govornice nekaterih pijanih iskalcev zlata, so pa bile opozorjene oblasti na to, da imajo nekateri zlatokopi črneca zaprtega, da bi izsilili iz njega skrivnost, kje je ona zlata žila, ki jo je odkril. Po večdnevem iskanju so našle oblasti črneca v neki ledeni jami v groznem stanju. Nesrečnik je shujšal do kosti ter so mu lasje popolnoma osiveli. Veliko je pretrpel zaradi mraza in lakote. Šele po daljši oskrbi se je nekoliko pokrepčal. Zlatokope, ki so imeli črneca zaprtega, so aretirali.

Ljudje brez žeje. Nov pojav bolezni, o kateri se doslej ničesar ni vedelo, je odkril inomoški profesor dr. Schmidt in jo krstil z imenom oligodysie, to je brezžejnost. Pri neki bolnici, ki mu je pravila, da že dalje časa ne občuti nobene žeje več, je postal pozoren in kmalu je našel med svojimi klinjenti več oseb, ki so imele tako malo razvit čut žeje, ne da bi se zavedale vedno tega svojega stanja. Gre skoro vedno za nevrastenike, ki ne morejo izkazati nobenega dokazljivega znaka bolezni v organih. Tudi pri veliki vročini bolniki ne občutijo žeje, se tudi ne pote, niti v parni kopeli, niti po aspirinu. Kakih neprilik zaradi tega po njihovem zatrdilu nimajo. Vsled pomankljivega sprejemanja vode se nagibajo ti bolniki k tvorbi mehurnega in žolčnega kamena.

Ponarejeni tisočaki krožijo po nekaterih krajih na Ogrskem. V Verbu so zaprli nekega kmeta, ki je hotel v neki tamkajšnji trgovini menjati ponarejen tisočak. Tudi na tamkajšnji poštni urad je nekdo prinesel enak potvorjen bankovec.

Delavnica Jožefa Nazareškega odkrita. Iz Londona poročajo: »Pall Mal Gazette« poroča, da so pri kopanju in zasledovanju starin, ki ga vodi neka angleška družba, odkrili krasen rimski mozaik, ki je zelo dobro ohranjen. Med drugimi se je tudi posrečilo odkriti delavnico Jožefa Nazareškega, ki je bila za časa cesarice Helene prezidana v kapelo, a jo je pozneje razrušil nek potres. Kapelo so sedaj po precejšnjih težkočah oprostili prsti in zemlji. Našli so tudi večje število starokrščanskih cerkvenih posod, med njimi lepo izdelane svetilke in svečnike.

Samoumor gledališke igralkе. Iz Prage poročajo: 19 letna gledališka igralka Lucija Kopřiva, ki je bila pred kratkim angaževana na brnsko češko narodno gledališče, se je 6. t. m. ločila od staršev, češ, do odpotuje v Brno, da nastopi angažma. Igralka Kopřiva pa je namesto v Brno odšla v nek hotel. Ker je pa ni bilo na spregled, so udrli v njeno sobo in jo našli s prestreljeno glavo ležati na tleh v mlaki krvi. Prenesli so jo v bolnišnico, kjer je pa kmalu umrla. V nekem pismu, ki ga je zapustila, pravi, da je zato izvršila samoumor, ker jo je neki zdravnik, s katerim je bila zaročena, goljufal.

Samoumor šolskega slugе. V Osijeku se je medtem, ko je družina odšla v gledališče, v svojem stanovanju obesil dolgoletni šolski sluga Lj. Spiljko.

V čolnu zmrznila. Iz Londona poročajo: V Speatcheagu je priplavilo morje k obrežju čoln, v katerem ste bili dve osebi. Ker ni

nobeden izmed njiju izstopil, niti odgovoril na klicanje, je šlo več pogumnih ribičev v vodo ter potegnili čoln na kopno. Izkazalo se je, da ste obe osebi med vožnjo zmrznili.

Tihotapstvo s saharinom na Tirolskem. Iz Briksna poročajo, da se je finančnim oblastem posrečilo, prijeti zelo nevarnega tihotapca s saharinom po imenu Ladenerja. Pri hišni preiskavi so našli pri aretovanju 120 kg saharina.

Roparstvo v Rusiji. V vasi Lazy pri Lodzu je udrlo pet maskiranih roparjev v hišo nekega nemškega kolonista in ubilo njega in njegovo ženo. Nato so oplenihi hišo. Za roparji ni sledu.

Upor v ječi. V ječi v Barrauxu so zažgali kaznjenci svoje postelje, razbili vrata ječ, napadli stražnike in jih oropali orožja. Med poklicanim vojaštvom in jetniki je nastala cela bitka, v kateri je bil poveljujoči stotnik ranjen. Končno se je posrečilo kaznjence premagati.

Pangermanska propaganda na Ogrskem. V Novem Sadu so pri nekem tamošnjem nemškem hotelirju izvršili hišno preiskavo, ker je osumljen, da vodi pangermansko propagando v južni Ogrski in na Sedmograškem. Zaplenili so precej knjig, brošur in tiskovin, iz katerih je razvidno, da gre do Nemci za osnutjem vsenemške organizacije in ustrojenjem narodne samostojne stranke na Ogrskem. Najbrže se imajo sedaj Nemci nadjati istih narodnostnih preganjanj od strani ogrske vlade, kakor jih že davno okušajo druge narodnosti. In to kljub vsenemškemu snubljenju, češ: Mažari imajo z nami (Vsenemci) iste koristi in bi morali z nami korakati proti skupnemu sovražniku Slovanu (»Alldeutsches Tgbl.«). Zanimivo pri tem je, da vsenemško gibanje na Hrvaškem (Slavonija), ki je istotako vodjeno in podpirano iz Avstrije in Nemčije, ne naleti na najmanjši odpor pri hrvaških vladah; nasprotno, te vlade nemški življ na skrivnem na vso moč podpirajo. No, ogrska mažarska vlada, ki je doslej tu in na Ogrskem izrabljala Nemce za boj proti Hrvatom in narodnostim, a je sedaj uvidela, da so Nemci v tem boju imeli svoje misli in svoje cilje, bo sedaj gotovo tudi hrvaški vladi dala primerne inštrukcije. Jugoslovanov radi tega seveda ni treba boleti glava.

Nesreča na Bodenskem jezeru. Dne 6. t. mes. zvečer sta zadela skupaj na Bodenskem jezeru parnika »Franc Jožef« in »Württemberg«, ki je dobil veliko odprtino ob strani. Oba parnika sta za službo nespobna.

Predrago perilo. Iz Pariza poročajo: Poročevalec o pravosodnih izdatkih v francoskem senatu je grajal, ker so stroški za perilo justičnega ministrstva previsoki. V letih 1907 do 1910 so različni justični ministri vpisali kot stroške za perilo vsak dan 8 frankov. Ako se računa še plača pericam justičnega ministra, ki znaša letno 1200 fr., izda letno justično ministrstvo 4000 frankov za perilo. Tudi se je konstatiralo, da je justični minister v letih 1907/8 kupil 76 ducatov servietov. Ta luksus se je zdel senatovemu poročevalcu sumljiv in baje hočejo vprašati Brianda, sedanjega justičnega ministra, kaj misli početi z 76 ducati servietov.

Nesreča pri sankanju. Iz Prage poročajo, da je v Vinohradih 12letni sin rudniškega inženirja priletel pri sankanju tako nesrečno v neko drevo, da si je razbil lobanjo in obležal na mestu mrtev.

Stavka čevljarjev v Plznu. Vsled premale plače so pričeli v Plznu stavkati delavci v tovarni čevljev Susak.

Ves polk kaznovan z zaporom. V Stanislavu so se zadnje čase zelo pomnožili izgredi, ki so se jih udeleževali vojaki tamošnjega 14. dragonskega polka. Vsled tega je divizijski poveljnik odredil za polkovo moštvo do stražmojstrov hišni zapor v vojašnici do 1. aprila. Ta dan pa odide polk v svoje novo bivališče v Olomuc.

Grozen zločin pri poroki. Iz Madrida poročajo, da je tovarniški delavec Diario Perez napadel svojo bivšo ljubimko, ki je ravno po poroki zapuščala z nekom drugim cerkev, ter ji z nožem prerezal vrat, tako da

ji je skoro popolnoma odrezal glavo od trupa. Nevesta se je zgrudila na licu mesta mrtva na tla.

Iz ruske družbe. Iz Kijeva poročajo, da se je polkovnik Kuljabko, bivši šef ruske državne policije, ki je bil zaradi velikih poneverjenj aretovan, poizkušal v zaporu ustreliti, a so mu revolver pravočasno iztrgali iz rok. Razen poneverjenja velikih vsot državnega denarja se Kuljabku tudi predbaciva, da je sprejemal revolucionarje v službo ohrane.

Eksplodizija plina. V Lvovu je v neki hiši ponoči počila v kleti cev svetilnega plina. Hišnica Rychlik je šla s svojim sinom v klet z lučjo, da bi poiskala vzrok izpuhtevanja plina. Plin pa se je vnel in je eksplodiral, vsled česar sta dobila hišnica in njen sin, kakor tudi dve drugi osebi, ki ste bili v kritičnem času v kleti, nevarne opekline na vsem telesu. Vsa okna in vrata je vsled eksplozije plina v hiši razbilo.

Za kratek čas.

Nabira J. M.

Žena v pregovorih.

Ženske pot je od ognjišča do praga.
Dve ženski tvorita zbor, tri že pekel.
Okoli ženske laži ne pride noben.
Kamor ne pride hudič, tja pošlje žensko.
Zblaznel je in se je oženil; zavedal se je in se je — obesil.

Prava žena je »krona stvarstva« in »roža življenja«.

Žena umre dvakrat; na dan, ko neha dopadati, in na dan, ko neha živeti.

Ženske imajo večjo oblast v očeh, kot mi v zakonih in večjo moč v solzah, kot mi v utemeljevanju.

Ženski jezik je njen meč, ki ga ne pusti nikoli zarjaveti.

Najhujši ženski sovražniki so — ženske.

Dan ima sicer 24 ur, a niti trenutka, da bi si ženska drugače ne premislila.

Duhovita de Stael je rekla: Veseli me, da nisem mož, ker bi se sicer morala z žensko poročiti.

Pravijo, da, ko bi bil Kleopatrin nos krajši, bi se obraz zemlje izpremenil.

On zvit, ona zvitejša.

Celo leto je že napenjala, da ji mora on kupiti nov klobuk. Težkega srca, a ne pretežke mošnje je šel on vendar enkrat v modni salon. Pa zvit je bil in je ukazal poslati dva moderna klobuka svoji ženi, da si naj sama izbere. Eden je bil silno drag, drugi poceni. Ukazal je cenine liste zamenjati: onega z visoko ceno na slabši klobuk in narobe. Mislil je tako prevariti svojo drago zakonsko družico v njeni nenasitni poželjivosti po zmirom novih klobukih.

Po dobri večerji je bilo izbiranje Napeto je čakal, kaj bo. Predolgo mu je zbirala in ogledovala klobuka. Nazadnje reče ona: »Dragi klobuk je lep in lepo je od tebe, da mi daš na izbiro. Druge žene bi seve tako izbrale dražjega. Jaz pa sem zadovoljna s cenejšim. Tako lep je... a, pa kaj je tebi, tako bled si postal — ali ti je slabo?»

Darovi za S. D. D. Č. g. župnik Matija Perč, 2 K. — G. Šenk, 5 K. — Č. g. župnik Štefan Bayer, ob godovanju, 13 K. — Neimenovan v Celovcu, 200 K. — Č. g. župnik Fr. Virnik, 20 K. — Č. g. župnik Ivan Brabenec, 5 K. — Č. g. dvorni kaplan Franc Lasser, 100 K. — Č. g. župnik Ivan Dolinar, 10 K. — Č. g. župnik Valentin Weiß, 5 K. — Č. g. župnik Jan. Sekol, 3 K. — Č. g. župnik Jakob Kindlmann, 5 K. — Č. g. župnik Iv. Nagel, 3 K. — Č. g. župnik Matej Ražun, 5 K. — Iz Štajerske so darovali: Č. g. mestni kaplan Ozvatič, 2 K. — Č. g. župnik Brdnik 2 K. — Č. g. kaplan Baznik, 2 K. — Č. g. župnik Repolusk, 4 K. — Č. g. župnik Mentast, 1 K. — Č. g. župnik Cajnkar, 2 K. — Č. g. župnik Tertinek, 1 K. — Č. g. župnik Zdolšek, 4 K. — Č. g. župnik Čížek, 2 K. — Č. g. župnik Fr. Lom, 1 K. — Č. g. župnik Zupančič, 2 K. — Č. g. župnik Pečnik, 2 K. — Iskrena hvala vsem blagim dobrotnikom!

Dober tek!

Zdrav želodec imamo in nimamo več bolečin in tiščanja v želodcu, odkar rabimo Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko »Elza-kroglice«. Po izkušnji Vam svetujemo, da jih poskusite; one odpravijo zapečenost in pospešujejo prebavo. 6 škatel franko 4 krone. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

V višji starosti

se pritožujejo ljudje pogosto, da jim odpove prebavna moč, vsled česar je treba, da dobe taki ljudje lahko prebavna in vendar redilna živila. Poskusite tedaj enkrat s »Kufek«, ki združuje s temi svojstvi tudi prijeten okus in je služil že v več slučajih kot edino redilno sredstvo pri starejših ljudeh s slabo prebavo. 197

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od 7. januarja do 1. februarja 1912 darovali: po 20 K: Profesorji gimnazije v Kranju in Dr. Dragotin Treo, odvetnik v Gorici; po 10 K: Dr. J. Jelenc na Dunaju, županstvo industrijskega kraja Ajdovščina, Martin Ogorevc v Konjicah, Ivan Vrhovnik, trnovski župnik v Ljubljani, Ivan Šepic v Konjicah in Franc Kušar v Mengšu; po 8 K: M. Mladič na Dunaju; po 6 K: Dr. Silvin Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v Rudolfovem in Dr. Albin Poznik, c. kr. notar ravnatom; po 5 K: Franc Peterlin, c. kr. sodn. svetnik v Kranjski gori, Ivan Gričar v Ljubljani, Dr. Jakob Sket, c. kr. vladni svetnik v Celovcu, Ivan Vončina, magistratni ravnatelj v Ljubljani, Milan Žnidaršič v Matenjivasi (Prestranek), Dr. Anton Medved, profesor v Mariboru, Dr. Kreft, zdravnik pri Sv. Juriju na Šč., Matko Prelovšek, inženir v Ljubljani in Ivan Zupan, župnik v Hrenovcih pri Hraščah; po 4 K: Štefan Sušec, c. kr. fin. komisar na Dunaju; po 2 K: Martin Meško, župnik pri Kapeli, Jakobina Dr. Žitkova v Novemestu, Anton Jakončič, posestnik v Gorici in Jožef Kržišnik, gimn. prof. v St. Vidu nad Ljubljano. — Skupaj: 177 K. Društveni odbor se toplo zahvaljuje vsem plemenitim darovalcem in opozarja, da je tekoče šolsko leto razdelil med dijake že 2815 K, prejel pa na podporah le 2626 K 6 h. Dotakniti se je moral, da ne odbije prepotrebnihs prosilcev, razpoložnine iz preteklega leta, ki pa bo tudi kmalu pošla. Prosimo torej nadaljnjih podpor. Darove sprejema: Dr. Stanko Lapajne, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju I., Bräunerstraße 10, društveni blagajnik.

Slovenske občine in slovenska društva!
Spominjajte se v svojih proračunih „Slovenske Straže“!

Najbolj zdrava kavina pijalca je že 20 let
Kathreinerjeva Kneippova sladna kava.
Resničen nadomestek kave!
Kathreinerjeva prinese srečo v hišo.

Zahvala.
Za vse izraze in znamenja sočutja, ki so se mi izkazala povodom smrti in pogreba mojega nad vse ljubljenega, nepozabnega očeta, oziroma svaka in strica, gospoda
dr. Valentina Janežiča
c. in kr. višjega štabnega zdravnika I. razr. v p., viteza Franc Jožefovega reda, imetelja vojaške zasluzne kolajne na rdečem traku, vojne kolajne in jubilejne spominske kolajne,
izrekam v svojem kakor v imenu vseh ostalih sorodnikov najiskrenejšo zahvalo.
Celovec, dne 31. prosinca 1912.
Anton Janežič.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Loterijske številke.

Praga, 31. januarja:	74	66	61	75	56
Gradec, 3. februarja:	65	86	13	57	83
Dunaj, 3. februarja:	48	10	7	80	31

Tržne cene v Celovcu
dne 1. svečana 1912 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litr. (biren)	
	od	do	K	v
Pšenica	—	—	—	—
Rž	20	6	21	15
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	22	46	24	—
Oves	19	50	21	—
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	32	16
Turščica	22	85	23	8
Leča	—	—	—	—
Fižola rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	8	88
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	6	—	8	—
„ kisló	4	20	6	—
Slama	3	—	5	—
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	28	—	32
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	20
Sur.maslo (putar), 1 „	2	80	3	60
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	20	2	30
„ sur. 1 „	2	10	2	20
Svinjska mast 1 „	2	20	2	40
Jajca, 1 par	—	18	—	26
Piščeta, 1 par	2	80	3	60
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	60
30 „ „ mehka, 1 „	2	50	3	—

Zivina	Počrez	100 kilogr.			Prignalo	Prodalo
		od	do	od		
Konji	—	—	—	—	—	
Biki	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	—	—	—	—	—	
Junci	—	—	—	—	—	
Krave	—	—	—	—	—	
Telice	—	—	—	—	—	
Svinje, pitane	—	—	148	160	47	
Praseta, plemena	—	—	—	—	—	
Ovce	—	—	—	—	—	

Zivinski sejm je bil zaradi kužnih bolezní zaprt.

Slovo.
Ker se ne morem povsod osebno posloviti, kličem tem potom vsem velečast. gg. celovškím duhovnikom, prijateljem in znancem prisrčni: Z Bogom!
Župnik dr. Fran Čukala.

Vabilo.
Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili
registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela
dne 18. svečana t. l. ob tretji uri popoldne v hranilničnih prostorih pri Korperju v Št. Štefanu na Zili svoj
XVII. letni občni zbor
s sledečím programom:
1. Čitanje revizijskega poročila, oziroma superrevizijskega.
2. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice v letu 1911.
3. Posvetovanje o razdelitvi čistega dobička.
4. Volitev novega odbora in računskih pregledovalcev.
5. Razno.
K obilni udeležbi vabi vse zadržnike
odbor.

V zalógi Družbe sv. Mohorja v Celovcu
je nanovo izšla knjiga:
Kristusovo življenje in smrt
v premišljevanjih in molitvah.
Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil Štefan Kociančič.
Dva dela, druga izdaja.
Cena: Mehko vez. K 6.—, za družnike K 4.40, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 9.20, za družnike K 6.80, po pošti franko K 1.— več.

Vaš otrok
trpi tudi pri malem kašlju, tembolj pri krčevitem. Preprečite poslabšanje z uporabo zdravniško priporočenega, po iznenadljivo hitrem uspehu znanega sredstva
Thymomel Scillae.
Izvolite vprašati svojega zdravnika.
Steklenica K 2.20. Po pošti franko proti predplačilu K 2.90. Tri steklenice po pošti franko proti predplačilu K 7.—. Deset steklenic po pošti franko proti predplačilu K 20.—.
Izdelovatelj in glavna zaloga
lekarna B. FRAGNER, c. kr. dvorni dobavitelj, PRAGA-III., ogel Nerudove ulice št. 203.
Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!
Dobiva se v večini lekarn, v Celovcu »Pri angelu«, Pavel Hauser, Viktor Hauser, H. Gutt.

Vabilo.
Hranilnica in posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini
registrovana zadruga z neomejeno zavezo priredi svoj
redni občni zbor
v nedeljo, dne 25. februarja 1912, ob 3. uri popoldne v gostilni pri Tišlarju v Št. Janžu
s sledečím dnevnim redom:
1. Poročilo načelstva.
2. Čitanje poročila o izvršeni reviziji.
3. Odobrenje letnega računa za l. 1911.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.
K obilni udeležbi vabi vse zadržnike
načelstvo.

Mnogo prijateljev
si je pridobil s svojim iznenadljivim, hitrim uspehom pri revmatskih, protinskih, nevralgičnih bolečinah in pri ozeblinah zdravniško toplo priporočeni izdelek, imenovan
Contrheuman.
Lajša in pomiruje bolečine, izsesava oteklino na členih, pospešuje njih gibčnost in odstranjuje neprijetno boleče srbenje.
Poprašajte pri svojem zdravniku.
Izdelovatelj in glavna zaloga **B. FRAGNER, lekarna,** c. kr. dvorni zalagatelj, PRAGA-III., vogel Nerudove ulice št. 203. 1 škatlica 1 krono.
Proti predplačilu K 1.50 dobi se 1 škatlico } franko
„ „ „ 5.— „ „ 5 škatlic }
„ „ „ 9.— „ „ 10 „ }
Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!
Dobiva se v vseh lekarnah, v Celovcu: »Pri angelu«, Pavel Hauser, Vikt. Hauser, H. Gutt.

Zahtevajte in kupujte pri vseh trgovcih slovenske

Ciril in Metodove vžigalice

ki so priznane najboljše.

Glavna zaloga pri tvrdki Ivan Perdan v Ljubljani.

Priložnostni nakup.

Ob Vrbskem jezeru pri Vrbi blizu Celovca, Koroško, je zaradi bolezni in visoke starosti takoj na prodaj iz proste roke ugodno ležeče dobro znano

Krištofovo posestvo z gostilno

v Škofičah v najbližji bližini župne cerkve za 50.000 kron. Gostilna s stanovanjem, trgovina z mešanim blagom, trafika, zraven stoječa vila s 5 sobami, mesarija s stanovanjem, kovačnica, kašča zgoraj, močno zidano gospodarsko poslopje, obokani hlevi za 25 goved in konjev poleg strojnega obrata v celotnem obsegu ca. 42 oraloj nji, travnikov in gozda, s stavbnimi prostori z lepim razgledom po celem jezeru. Le resne ponudbe na naslov: **Marjeta Kopajnik, Krištofovo posestvo št. 14, Škofiče, p. Vrba ob jezeru.**

Velikanski uspeh

ima vsaka krojačnica z imenitno, bogato sortirano in zelo priljubljeno

kolekcijo suknarnice

Lužný & Trlica

Brno.

Zahtevajte takoj pošiljatev kolekcije za-
stoj in franko.

Vse krojaške potrebščine!

Ostanki po posebno znižanih cenah!

SUKNO

in modno blago za gospode
in gospe priporočila izvozna
hiša
PROKOP SKORKOVSKY, IN SIN
v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franko.
Zelo zmerne cene. Na željo
dam tukaj izgotoviti go-
sposke obleke.

GEFIRE

Veliko slame

ovsene in ječmenove, ima naprodaj **Peter Roblek, veleposestnik na Jezerskem.** —
Cena po dogovoru.

Nujno je potrebno

varstvo vsake rane, da se ista vsled okuženja ne razširi v težko ozdravljivo.

Že 40 let se je izkazalo meščno vlačno mazilo, takozvano **praško domače mazilo** kot zanesljivo sredstvo za ob-
vezje in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica stane 70 v. Proti preplačilu K 3-16 se pošljejo štiri pušice, za K 7- pa 10 pušic poštine prosto na vsako postajo avstro-ogr. monarhije.

Pozor na ime izdelka ter izdelovatelja, ceno in varstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga:

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj

lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.

Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogrske, v Celovcu
»Pri angelu«, P. Hauser, H. Gutt, Vikt. Hauser.

Resna ženitbena ponudba!

Značajan mladenič neomadeževane preteklosti, 28 let star, s stavbinsko izobrazbo in čez 2000 K prihranjenega denarja ter pozneje nekaj dote, se želi seznaniti z varčno gospico katoliškega mišljenja, staro od 24 do 36 let. Želi se vsaj nekaj izobrazbe ter primerno premoženje. Vdova brez otrok ni izključena. Le resne ponudbe s polnim imenom in s sliko se prosijo prijazno pod „Zvest“ na upravništvu lista „Mir“ št. 5 poslati. Za tajnost se jamči.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo : v Borovljah na Koroškem.

Ceniki brezplačno in poštine prosto.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (Slovenski Goffine).

Priredil msgr. Valentin Podgorc.

Mehko vez. K 4.—, za družnike K 3.— po pošti 40 vinarjev več. — Trdo vez. K 5.40, za družnike K 4.—, po pošti 40 vinarjev več.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Zilski Bistrici

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 11. februarja 1912, ob 2. uri popoldne pri Proniu v Zilski Bistrici

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o izvršeni reviziji.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ob določeni uri ne bilo zastopanih zadostno število glavnih deležev, se bo eno uro pozneje brezpogojno sklepalo.

K polnoštevilni udeležbi vabi vse zadruženike

načelstvo.

Po Najvišjem povelju Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

41. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrotelne namene tuštranske državne polovice. Ta denarna loterija, edina v Avstriji postavno dovoljena, ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron

Žrebanje se vrši nepreklicno dne 15. februarja 1912.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamtsstraße 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. — Načrti za žrebanja za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštine prosto.

Od c. kr. ravnateljstva loterijskih dohodkov (oddelek za državne loterije).

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikovaška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in pozimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo poceni.

Veliko dvorišče za vozove in trije hlevi za konje.

Za zabavo služi **kegljišče**, pozimi zakurjeno.

Poleti sedi na **senčnatem vrtu.**

V tem hotelu najdeš vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno ob sredah zvečer.

Velike doorane za shode in veselice.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fond čez K 800.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 0/0** od dne vloge do dne vziuga.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in incasso menic Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Turške srečke Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8.— za komad. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.